

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 10 0 K 004185 22 Kžk
Sarajevo, 07.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Pavlovića kao predsjednika vijeća, Dragana Čorlije i Emira Neradina kao članova vijeća, uz učestvovanje Armine Kopic kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.Š., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Livno broj T10 0 KTK 0007421 16 od 27.09.2017. godine, nakon održanog javnog pretresa 18.01.2024. godine u prisustvu federalne tužiteljice Fikrete Vranjkovina, optuženog S.Š. i njegove braniteljice advokata Duške Bogojević iz Banja Luke, donio i dana 07.02.2024. godine javno objavio

PRESUDU

Optuženi S.Š. sin R. i R. rođene K., rođen godine u G., gdje je i nastanjen Ulica ... broj ..., pismen sa završenom VSS, po zanimanju magistar prostornog planiranja, nezaposlen, neoženjen, Srbin, državljanin BiH, JMBG ..., vojnu obavezu regulisao, vodi se u vojnoj evidenciji Ureda odbrane Glamoč, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan.

K R I V J E

što je:

dana 23.01.2015. godine, kao odgovorna osoba direktor JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, iskoristio svoja ovlaštenja i drugom pokušao pribaviti imovinsku korist, iako je bio svjestan svog djela i htio njegovo učinjenje, tako što je zastupajući JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, pred Opštinskim sudom u Livnu, u predmetu broj: 68 0 Rs 027775 13 Rs po tužbi prijašnjeg uposlenika preduzeća R.Ć., protiv navedenog preduzeća, koji u tužbenom zahtjevu traži, da mu se za period od 01.07.2009. godine do 01.08.2013. godine, na ime neisplaćenih plata i uplate doprinosa za MIO, u ukupnom iznosu od 60.534,11 KM, s pripadajućom zakonskom kamatom, počev od dospijeca svake plaće, pa do isplate i da Federalnom zavodu MIO uplati pripadajuće obaveze, doprinose na osnovu plaće u iznosu od 1.235,39 KM, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, mada je bio dužan prema odredbama člana 8. Statuta JP „Komunalac“ broj 1/09 od 09. mjeseca 2009. godine, kao direktor preduzeća da rukovodi poslovanjem s pažnjom dobrog i savjesnog gospodarstvenika, već je aktom broj: 01-42/15 od 23.01.2015. godine, obavijestio sud, da prihvaća navode tužbe (zahtjeva), uz napomenu da treba uzeti period za koji su prinudno naplaćene obaveze od strane poreske uprave, kako ne bi došlo do ponovne naplate, iako je znao da u navedenom periodu R.Ć. nije uposlenik JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, a

također je znao da je upravni odbor preduzeća donio odluku broj: 01-96/09 od 16.07.2009. godine, o razrješenju tadašnjeg v.d. direktora R.Ć. i imenovanju novog v.d. direktora JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč i da je R.Ć. dao izjavu, da je saglasan sa odjavom na radnom mjestu v.d. direktora sa 20.07.2009. godine, zbog prelaska na radno mjesto u Ministarstvu gospodarstva vlade Kantona 10, pa je Opštinski sud u Livnu donio presudu broj: 68 0 Rs 027775 13 Rs od 09.02.2015. godine, a nakon što je primio presudu nije uložio pravni lijek (žalbu), te je stoga presuda postala pravomoćna s danom 03.03.2015. godine, čime je pokušao R.Ć. pribaviti imovinsku korist u iznosu od 60.534,11 KM.

čime je počinio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3., u vezi sa stavom 1. i članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

pa ga sud na osnovu člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28., te primjenom članova 49., 50. tačka a) i 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U D U J E NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi S.Š. se obavezuje da na ime paušalnih troškova ovom sudu plati iznos od 150,00 KM, koje je dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, kao i da naknadi troškove krivičnog postupka, o čijoj visini će prvostepeni sud, na osnovu člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučiti posebnim rješenjem.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Livno T10 0 KTK 0007421 16 od 27.09.2017. godine, optuženom S.Š. stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH).

Presudom Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 004185 17 K od 16.04.2018. godine optuženi S.Š. je oglašen krivim, da je na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28. KZ FBiH, za koje je uz primjenu članova 28. stav 2., 49., 50. i 51. istog Zakona osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH) optuženi je obavezan da na naknadi troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 150,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 10 0 K 004185 19 Kž od 27.03.2021. godine djelimičnim uvažanjem žalbe braniteljice optuženog ukinuta je presuda Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 004185 17 K od 16.04.2018. godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovnog suđenje.

U ponovljenom postupku presudom Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 004185 21 K 2 od 07.07.2021. godine, optuženi S.Š. je oglašen krivim, da je na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa

stavom 1. i članom 28. KZ FBiH, za koje je uz primjenu članova 28. stav 2., 49., 50. i 51. istog Zakona osuđen na kazanu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH optuženi je obavezan da na naknadi troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 150,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 10 0 K 004185 21 Kž 2 od 15.12.2022. godine djelimičnim uvažanjem žalbe braniteljice optuženog ukinuta je presuda Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 004185 21 K 2 od 07.07.2021. godine i određeno održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine. U obrazloženju ove odluke navedeno je da će se pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine preuzeti dokazi izvedeni pred prvostepenim sudom, te da će se po potrebi izvesti i drugi dokazi.

Na pretresu održanim pred ovim sudom, u skladu sa članom 332. stav 2. ZKP FBiH prihvaćeni su dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, pa su tako čitanjem i uvidom najprije preuzeti dokazi optužbe: iskaz svjedoka D.T. sa glavnog pretresa od 08.02.2018. godine, iskaz svjedokinje M.B. sa glavnog pretresa od 08.02.2018. godine, iskaz svjedoka M.D. sa glavnog pretresa od 08.02.2018. godine, iskaz svjedoka - predstavnika Javnog poduzeća „Komunalac“ R. B. od 19.03.2018. godine, akt Ministarstva gospodarstva HBŽ broj: 05-01-07-9/17 od 25.01.2017. godine, uz kojeg su dostavljeni dva obrasca JS 3100-E za R. Č., Odluka o imenovanju direktora S.Š. broj: 01-397-1/13 od 28.10.2013. godine JP „Komunalac“ Glamoč, rješenje Federalnog zavoda za MIO, Županijske administrativne službe HBŽ broj: FZ13/2-35-14-45857-2/16 od 06.07.2016. godine za R.Č., Zapisnik o ispravci greške Federalnog zavoda za MIO Županijske administrativne službe za HBŽ broj: FZ13/2-35-14-45857-3/16 od 27.07.2016. godine, Prijava – odjava osiguranika, obrazac JS 3100 za R. Č. akt JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč broj: 01-343/13 od 19.09.2013. godine da R.Č. nije bio u radnom odnosu u poduzeću od 01.07.2009. godine do 01.08.2013. godine, akt broj: 01-1397/17 od 08.09.2017. godine, Komunalac d.o.o. Glamoč uz kojeg je dostavljena sljedeća dokumentacija: ovjerena fotokopija obračuna osobnih dohodaka za uposlenike poduzeća za mjesec 07. do 12. za 2009. godinu, ovjerena fotokopija spiskova radnika za isplatu osobnog dohotka za uposlenike poduzeća od 07. mjeseca do 12. mjeseca 2009. godine, ovjerena kopija obračuna osobnog dohotka za uposlenike za mjesec od siječnja zaključno sa 12. mjesecom 2010. godine, ovjerena kopija popisa za isplatu osobnog dohotka do 7. mjeseca 2010. godine, ovjerena kopija obračuna osobnog dohotka za uposlenike od mjeseca siječnja do 12. mjeseca 2011. godine, kopija specifikacije za isplatu osobnog dohotka za uposlenike za siječanj 2011. godine, kopija obračuna osobnih dohodaka za uposlenike od siječnja 2012. godine, kopija obračuna osobnih dohodaka za uposlenike za mjesec od siječnja do 07. mjeseca 2013. godine, ovjerena kopija specifikacija za isplatu osobnog dohotka uposlenike za mjesec od siječnja do 07. mjeseca 2013. godine, analitičke kartice zaposlenika za razdoblje od 07.07.2009. godine do 31.07.2013. godine, prilikom isplate akontacije osobnih dohodaka preko blagajne i analitičke kartice za neto isplaćene osobne dohotke od 01.07.2009. do 31.07.2013. godine isplaćene putem banke na tekući račun ili preko blagajne, ovjerena kopija rješenja o imenovanju VD direktora R.Č. broj: 01-05-1364/17 od 02.10.2007. godine, odluka Upravnog odbora poduzeća broj: 01-96/09 od 16.07.2009. godine o razrješenju i imenovanju dosadašnjeg VD direktora JP „Komunalac“ Glamoč, R.Č. i imenovanja novog direktora D.T., Izjava R.Č. od 25.07.2013. godine da je suglasan sa odjavom na radnom mjestu VD Direktora sa danom 20.07.2009. godine, zbog prelaska na drugo radno mjesto, izvršen je uvid u spis Opštinskog suda u Livnu broj: 68 0 Rs 027775 13 Rs, zapisnik o glavnoj raspravi 28.01.2015. godine, sudac Izeta Džendžo, rješenje o imenovanju VD direktora broj: 01-05-1364/07 od 02.10.2017. godine, rješenje o prijemu u radni odnos broj: 01-318/08 od 16.08.2008. godine, prijava osiguranja od 16.07.2008. godine, rješenje o godišnjem odmoru od 15.07.2009. godine, rješenje o stavljanju

van snage, rješenja o korištenju godišnjeg odmora od 03.08.2009. godine, tužba od 23.07.2009. godine i presuda broj: 68 0 P 009970 09 P od 29.11.2010. godine, odluka o razrješenju i imenovanju od 16.07.2009. godine, rješenje Ministarstva gospodarstva broj: 05/01-34-197/13 od 01.08.2013. godine, uvjerenje Federalnog zavoda PIO-MIO broj: 01187456948 od 24.07.2013. godine, potvrda Federalnog ministarstva financija poreska uprava od 24.07.2013. godine, ugovor o radu od 02.10.2017. godine, zapisnik o pripremnom ročištu Opštinskog suda u Livnu bor 15.12.2014. godine, odgovor na tužbu R.Ć. od 19.09.2013. godine, M 4 obrasci za Radovana Čuluma, odgovor – dopis Županijske administrativne službe broj FZ13/2-35-14-45857-5/16 od 14.03.2018. godine, vezano za R.Ć., zahtjev za utvrđivanje staža od 20.05.2016. godine u čijem prilogu je radna knjižica u presliku, uvjerenje o prebivalištu i presuda Opštinskog suda u Livnu broj: 68 0 Rs 027775 13 Rs od 09.02.2015. godine, koja dokumenta je R.Ć. podnio nadležnom tijelu u postupku utvrđivanja prestanka osiguranja iz članka 142. Zakona o MIO/PIO, izvod sa sajta za D.T., Rješenje Županijske administrativne službe za Hercegbosansku županiju broj: FZ13/2-35-14-45857-2/16 od 06.07.2016. godine, zaključak o ispravci greške direktora Županijske administrativne službe za Hercegbosansku županiju broj: FZ13/2-35-14-4587-3/16 od 26.07.2016. godine, uvjerenje o podaHHcima registriranim u matičnoj evidenciji za R.Ć. od 24.7.2013. godine, te od 27.01.2017. godine, upravni spis Poreska uprava Federacije BiH - Nalog za inspeksijski nadzor, zapisnik o inspeksijskom nadzoru Kantonalnog poreskog ureda Livno broj: 10-10/02-15-2-102/09 29.05.2009. godine, rješenje o uplati dodatnih poreskih obveza utvrđenih tijekom nadzora, Prekršajni nalog od 03.06.2009. godine, sajt za Komunalac Glamoč.

Ocjenom izvedenih dokaza, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, ovaj sud je utvrdio da je optuženi S.Š. u vrijeme, na mjestu i na način kako je to opisano u izreci ove presude izvršio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28. KZ FBiH.

Najprije, nije sporno da je optuženi S.Š. počev od 28.10.2013. godine, pa tako i dana 23.01.2015. godine imao status odgovorne osobe odnosno direktora u Javnom preduzeću „Komunalac“ d.o.o. Glamoč. Proizilazi to iz Odluke Nadzornog odbora JP „Komunalac“ d.o.o. broj 01-397-1-13 od 28.10.2013. godine kojom je S.Š. imenovan za direktora tog preduzeća na mandat od 4 godine. Potvrdio je to i M.D. koji je u to vrijeme bio predsjednik Opštinskog vijeća Opštine Glamoč i član Skupštine JP Komunalac. Svjedok je izjavio da je 2013. godine za direktora JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč imenovan S.Š., da je prije njega tokom 2009. godine za direktora tog preduzeća imenovan D.T., kada je istovremeno R.Ć. razriješen vršioca dužnosti direktora preduzeća.

Dalje nije sporno da je R.Ć. kao bivši direktor preduzeća „Komunalac“ d.o.o. Glamoč Opštinskom sudu u Livnu podnio tužbu protiv navedenog preduzeća čijim tužbenim zahtjevom se predlaže utvrđenje suda da radni odnos tužioca kod tuženog za period od 01.07.2009. do 01.08.2013. godine nije prestao ni po jednom pravnom osnovu, te da je tuženi dužan isplatiti tužiocu iznos od 1.235,39 KM na ime plate za svaki mjesec, ukupno 60.534,11 KM na ime neisplaćenih plata s pripadajućom zakonskom kamatom počevši od dospijeca svake plate pa do isplate, te da Federalnom zavodu MIO uplati pripadajuće obaveze doprinosa na ime tužioca za navedeni period a na osnovicu od 1.235,39 KM, sve u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Iz parničnog spisa predmeta Opštinskog suda u Livnu broj 68 0 Rs 027775 13 Rs je vidljivo da je tužba R.Ć. kao tužioca u tom predmetu zaprimljena u sudu dana 29.08.2013. godine, da je odgovor na tužbu dao direktor preduzeća D.T. dana 19.09.2013. godine, te da je predmetna presuda kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužioca donesena dana 09.02.2015. godine i da je ista postala pravosnažna dana 03.03.2015. godine.

Prema stavu braniteljice optuženog istaknutom u završnoj riječi R.Ć. je bio zaposlen u Preduzeću JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč i u periodu od 01.07.2009. godine pa do 01.08.2013. godine, pa su time postojali uslovi da se njegovom tužbenom zahtjevu udovolji i donese ranije navedena presuda Opštinskog suda u Livnu.

Nasuprot tome stoji teza tužilaštva da je radno-pravni status R.Ć. u svojstvu v.d. direktora navedenog preduzeća trajao u periodu od 02.10.2007. godine do 01.07.2009. godine, te da slijedom toga nisu postojali uslovi da optuženi pismenim aktom od 23.01.2015. godine obavijesti Opštinski sud u Livnu da prihvaća navode tužbe R.Ć., a niti su postojali opravdani razlozi da optuženi, nakon što je primio presudu kojom je usvojen tužbeni zahtjev R.Ć., ne uloži žalbu na istu.

Svestranom ocjenom izvedenih dokaza ovaj sud je pouzdano utvrdio da R.Ć. u periodu od 01.07.2009. do 01.08.2013. godine nije bio zaposlen u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, što proizilazi iz saglasnih iskaza svjedoka D.T., M.B i M.D., kao i materijalnih dokaza preuzetih na pretresu pred ovim sudom.

Izjašnjavajući se na relevantne okolnosti predmetnog inkriminisanog događaja svjedok D.T. je izjavio da je u javnom poduzeću „Komunalac“ Glamoč bio vršilac dužnosti direktora od 20.07.2009. do 01.11.2013. godine, da je naslijedio dotadašnjeg vršioca dužnosti direktora R.Ć., sa kojim nije izvršio primopredaju, već je to izvršila Komisija iz razloga što R. nije došao na primopredaju. R. je sa sobom ponio radnu knjižicu, a nakon tri godine je došao u preduzeće da zaključi radnu knjižicu, jer je počeo raditi u Ministarstvu gospodarstva Kantona 10. Svjedok pojašnjava da su u radnu knjižicu i obrazac A4, koji se dostavlja poreznoj upravi unijeli podatke do kada je R.Ć. radio, tako da je knjižicu zaključio sa 12.07.2009. godine, jer je Nadzorni odbor sa tim datumom razriješio R. dužnosti v.d. direktora, a istovremeno za direktora imenovao njega (svjedoka). Sjeća se da je pozvan u sud po tužbi R.Ć. i da je osporavao tužbu. Računi preduzeća su bili blokirani, zbog čega su plate isplaćivali putem blagajne. Za vrijeme njegovog mandata R.Ć. nije primao platu.

U kontekstu prednjih okolnosti saglasno se izjasnila svjedokinja M.B., koja je u svom iskazu navela da je radnica u Javnom poduzeću „Komunalac“ Glamoč, da je Odlukom Nadzornog odbora u junu mjesecu 2009. godine R.Ć. razriješen vršioca dužnosti direktora tog preduzeća. U mjesecu julu 2013. godine R.Ć. je na protokol donio izjavu da ga se odjavi sa 20.06.2009. godine, a sa sobom je donio potvrdu od porezne uprave da se vodi kao prijavljen u Komunalcu. Ona je tada vodila personalne dosijee, popunila je obrazac i odnijela u Poresku upravu, kojom prilikom joj je referent M. rekao da ne zna može li se retroaktivno odjaviti, jer je protekao dug period, da ostavi obrazac a da će on vidjeti sa „Sarajevom“. On je poslije nazvao i saopštio joj da je R.Ć. odjavljen 20.07.2009. godine (radi se o obrascu JS koji je ona popunila). Njegovu radnu knjižicu je zaključio D.T. 2013. godine, s datumom iz 2009. godine. Nakon što je razriješen vršioca dužnosti direktora R.Ć. nije dolazio u preduzeće niti mu je isplaćivana plata. Njegovu tužbu su primili dok je direktor bio D.T.. On je odgovorio da ne prihvaća navode tužbe, jer R.Ć. nije bio u radnom odnosu u spornom periodu. Sjeća se da je poziv suda na ročište došao u vrijeme kada je S.Š. bio direktor i on je trebao ići na sud, međutim, nije išao jer je rekao kako nema dokaza da R.Ć. nije radio, te da prihvaća navode iz tužbe s tim da se izbiju doprinosi koje je poreska ranije naplatila. Po toj presudi Komunalac je dužan isplatiti R.Ć. oko 60.000,00 KM za period od 2009. do 2013. godine, zbog neisplaćenih plata.

Dakle, iz saglasnih iskaza svjedoka M.B. i D.T. utvrđuje se da je tokom 2013. godine M.B. (koja je vodila personalne dosije u preduzeću) popunila obrazac JS 3100, a nakon što je taj obrazac potpisao D.T., te da je svjedokinja obrazac odnijela u nadležnu poresku upravu. Prema sadržini obrasca radi se o odjavi R.Ć. iz preduzeća Komunalac, da je datum odjave 20.07.2009. godine, a da je datum dostavljanja obrasca 25.07.2013. godine. U vezi okolnosti zbog kojih je predmetna odjava za R.Ć. izvršena četiri godine retroaktivno, detaljno se izjasnila svjedokinja M.B. navodeći da je odjavu sa tim datumom u svom zahtjevu tražio R.Ć., te da je takva odjava kod nadležne poreske uprave prihvaćena nakon što je službenik uprave (u vezi retroaktivne odjave) izvršio provjeru kod više poreske instance u Sarajevu.

Svjedok M.D. u svom iskazu je izjavio da je on kao predsjednik Opštinskog vijeća Opštine Glamoč i član Skupštine „Komunalca“, tokom 2016. godine vidio tužbu i presudu po kojoj je „Komunalac“ dužan isplatiti R.Ć. oko 60.000,00 KM za rad od 2009. do 2013. godine, iako je tada D.T. bio direktor poduzeća. R.Ć. je razriješen dužnosti vršioca dužnosti direktora Komunalac Glamoč tokom 2009. godine, kada je imenovan D.T., dok je 2013. godine za direktora imenovan S.Š.

Naprijed prezentovani dijelovi iskaza svjedoka ukazuju da su ovi svjedoci u svojim međusobno saglasnim iskazima određeno naveli (uz manje datumsko odstupanje) u kom vremenskom okviru je R.Ć. obavljao dužnost v.d. direktora u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč. Takvo njihovo izjašnjenje potkrepljuje i Odluka Upravnog odbora JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, iz koje je vidljivo da je na sjednici održanoj dana 16.07.2009. godine razriješen vršioca dužnosti direktora R.Ć., jer je suprotno odredbama člana 38. Statuta JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč dužnost v.d. direktora obavljao duže od jedne godine, a pritom je bez konkursne procedure za direktora imenovao sam sebe na neodređeno vrijeme. Osim toga iz platnih lista zaposlenih u preduzeću „Komunalac“ proizilazi da u periodu nakon 20.07.2009. godine R.Ć. nije bio na popisu zaposlenika JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč niti su mu isplaćivane plate. Uz sve to iz sadržaja izjave R.Ć. od 25.07.2013. godine proizilazi da je on saglasan da se sa radnog mjesta vršioca dužnosti direktora JP „Komunalac“ odjavi sa danom 20.07.2009. godine.

Dakle, prethodno analizirani i ocjenjeni dokazi omogućili su sudu da izvede uvjerljiv i siguran zaključak da R.Ć. u periodu od 01.07.2009. do 01.08.2013. godine nije bio zaposlen kao direktor (niti u kom drugom svojstvu) u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč (tada je poslove v.d. direktora obavljao D.T), te da slijedom toga nisu ni postojali objektivni uslovi niti razlozi da optuženi S.Š. pismenim aktom broj 01-4215 od 23.01.2015. godine obavještava sud da prihvaća navode tužbe – zahtjeva kojeg je podnio R.Ć. Stoga je bez osnova braniteljičino isticanje u završnoj riječi, kojim se nastoji afirmisati stav da na ishod parničnog postupka koji je vođen pred Opštinskim sudom u Livnu predmetna radnja optuženog nije imala uticaja. Nasuprot tome iz obrazloženja presude Opštinskog suda u Livnu 68 0 Rs 027775 13 Rs od 09.02.2015. godine jasno proizilazi da je taj sud (dajući razloge zbog kojih je u cijelosti udovoljio tužbenom zahtjevu R.Ć.), kao relevantno, cijenio predmetno izjašnjenje tuženog od 23.01.2015. godine, tako što je najprije konstatovao, da je „tuženi u prvo podnesenom odgovoru na tužbu osporavao a zatim prihvatio navode tužbe“, a zatim je sud zaključio da „Tuženi nije osporavao da tužitelju ni po jednom pravnom osnovu nije prestao radni odnos kod tuženika do 1.8.2013. godine, pa je sud usvojio taj dio tužbenog zahtjeva kao osnovan“.

Dalje je neprihvatljivo braniteljičino ukazivanje da je predmetna parnica bila u toku kada je na mjesto direktora JP „Komunalac“ došao optuženi S.Š., te da on u fazi glavne rasprave nije mogao predlagati niti izvoditi dokaze kojima bi osporio tužbeni zahtjev, jer se (po stavu braniteljice) prema pravilima ZPP-a na glavnoj raspravi ne mogu predlagati dokazi, osim u posebnim slučajevima koji su predviđeni zakonom, budući da iz spisa predmeta Opštinskog

suda u Livnu proizilazi da je dana 08.10.2014. godine zakazano pripremno ročište za 15.12.2014. godine, a da za tuženika JP „Komunalac“ d.o.o. niko nije pristupio, pa kako je optuženi S.Š. za direktora imenovan dana 28.10.2013. godine, očigledno je i pripremno ročište (a ne samo glavna rasprava) održano u vrijeme kada je optuženi obavljao dužnost direktor preduzeća. Kada se ima u vidu odredba člana 77. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine u kojoj je navedeno da će u pozivu na pripremno ročište sud obavijestiti stranke o posljedicama izostanka sa pripremnog ročišta, kao i o tome da su dužne najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i predložiti sve dokaze koje žele izvesti u toku postupku, te na pripremno ročište donijeti sve isprave i predmete koje žele upotrijebiti kao dokaz, onda je jasno da je optuženi (pored te odredbe) dostavljajući sudu dopis kojim prihvata navode tužbe sa pojašnjenjem da treba uzeti u obzir period za koji su prisilno naplaćene obaveze (iako je znao da R.Ć. u relevantnom vremenskom periodu nije bio zaposlen u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, te da je Upravni odbor preduzeća dana 16.07.2009. godine donio Odluku o razrješenju tadašnjeg v.d. direktora R.Ć. i imenovanju novog v.d. direktora JP „Komunalac“ d.o.o. Komunalac i da je R.Ć. dao izjavu da je saglasan sa odjavom na radnom mjestu v.d. direktora sa 20.07.2009. godine), takvim svojim postupanjem iskoristio ovlaštenja koja je kao odgovorna osoba imao, jer nije postupio u interesu JP „Komunalac“ nego u interesu R.Ć., iako je bio dužan da kao direktor rukovodi poslovanjem preduzeća s pažnjom dobrog i savjesnog privrednika, kako je to i propisano odredbom člana 8. Statuta JP „Komunalac“ (broj 1/09 od 09. mjeseca 2009. godine). Na potpuno istovjetan način (iskorištavanjem ovlaštenja) optuženi je postupao i kada, a nakon što je primio presudu Opštinskog suda u Livnu od 09.02.2015. godine, na istu nije uložio pravni lijek (žalbu), pa je stoga presuda postala pravosnažna sa danom 03.03.2015. godine.

U vezi činjeničnih navoda u dispozitivu optužnice da optuženi nakon što je primio presudu i neuloživši pravni lijek (žalbu), „te nije obavio svoju službenu dužnost“, i s tim u vezi stava braniteljice optuženog da ni u jednoj zakonskoj odredbi kao ni u podzakonskim aktima JP „Komunalac“ nije navedeno da se propuštanje ulaganja pravnog lijeka odnosno žalbe ima smatrati zloupotrebom službenog položaja, ovaj sud je takav stav braniteljice ocijenio osnovanim, te je iz tih razloga iz činjeničnog supstrata dispozitiva optužnice izostavio riječi „te nije obavio svoju službenu dužnost“. Ovo stoga što direktor kao odgovorna osoba i zakonski zastupnik ima mogućnost da u pojedinom slučaju samostalno procijeni da li treba u konkretnom slučaju ulagati pravni lijek na određenu presudu, s tim što je u tim prilikama dužan da djeluje u najboljem interesu preduzeća, što konkretno nije bio slučaj. Takođe je sud iz činjeničnog supstrata dispozitiva optužnice u dijelu gdje se navodi „mada je bio dužan prema odredbama člana 8. Statuta JP „Komunalac“ broj 1/09 od 09. mjeseca 2009. godine kao direktor preduzeća da rukovodi poslovanjem s pažnjom dobrog i savjesnog gospodarstvenika, te da se brine o zakonitom poslovanju, to nije učinio“, izostavio riječi „te da se brine o zakonitom poslovanju, to nije učinio“. Naime, optuženi je u okviru dužnosti i ovlaštenja koja mu pripadaju kao direktoru preduzeća, pored ostalog imao i mogućnost da u predmetnom parničnom postupku obavijesti sud da priznaje tužbeni zahtjev tužioca, s tim što to ponovno mora biti usklađeno sa odredbom člana 8. ranije navedenog Statuta JP „Komunalac“ tj. da se optuženi u poslovanju rukovodio s pažnjom dobrog i savjesnog privrednika. Pri vršenju navedenih činjeničnih izmjena u opisu djela u izreci presude u odnosu na opis djela iz optužnice, ovaj sud je imao u vidu da se tim izmjenama ne povrijeđuje pravilo o vezanosti presude za optužbu iz člana 295. stav 1. ZKP FBiH, jer se presuda i dalje odnosi na djelo koje je predmet optužbe, tj. djelo iz izreke presude je bilo obuhvaćeno djelom iz optužnice.

Kada braniteljica u završnoj riječi iznosi tvrdnju da tužilaštvo nije dokazalo namjeru pribavljanja imovinske koristi na strani optuženog kao bitan subjektivni element predmetnog krivičnog djela, braniteljica očito gubi iz vida da odredba člana 383. kojom su propisana

obilježja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja (njegovog osnovnog i kvalifikovanog oblika), ne predviđa namjeru kao njegovo bitno obilježje. Bezuspješno braniteljica optuženog nastoji dovesti u pitanje subjektivnu komponentu predmetnog krivičnog djela svojim isticanjem da optuženi nije mogao imati namjeru da sebi ili drugom pribavi imovinsku korist na štetu JP „Komunalac“ iz razloga što navedeno preduzeće ne posjeduje bilo kakvu imovinu, te da je račun preduzeća bio blokiran i u vrijeme kada je optuženi bio direktor, ali isto tako i danas, pa predmetna presuda nikada nije izvršena. Naime, braniteljica gubi iz vida da je predmetno inkriminisano postupanje optuženog imalo za posljedicu donošenje od strane Opštinskog suda u Livnu pravosnažne i izvršne presude kojom je u cjelosti udovoljeno tužbenom zahtjevu tužioca R.Ć., te da trenutno finansijsko-materijalno stanje tuženog preduzeća ne znači konačnu nemogućnost njene realizacije kao izvršnog naslova. Stajalište braniteljice da D.T. kao v.d. direktor JP „Komunalac“ nije bio ovlašteno lice za zastupanje navedenog preduzeća te da je slijedom toga i odgovor na tužbu R.Ć. dostavljen od neovlaštenog lica za zastupanje, nije prihvatljivo, kod okolnosti da je odlukom Upravnog odbora JP „Komunalac“ D.T. imenovan na dužnost v.d. direktora u navedenom preduzeću i da je u tom svojstvu Sudu i dostavio odgovor na tužbu R.Ć.

Radnjama za koje je optuženi oglašen krivim, po ocjeni ovog suda, ostvarene su obilježja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 28. KZ FBiH. Optuženi je, s obzirom na funkciju direktora koju je obavljao imao svojstvo odgovornog lica u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, pa kada je zastupajući preduzeće u sporu koji se vodi pred nadležnim sudom po tužbi R.Ć., pismenim aktom od 23.01.2015. godine obavijestio Opštinski sud u Livnu da prihvata navode tužbe – zahtjeva R.Ć., na koji način je uticao na donošenje presude tog suda broj 68 0 Rs 027775 13 Rs od 09.02.2015. godine, a neulaganjem žalbe na tu presudu, nakon što mu je ista dostavljena, prouzrokovao njenu pravosnažnost sa danom 03.03.2015. godine, on je iskoristio svoja ovlaštenja koja kao odgovorna osoba - direktor preduzeća ima u zastupanju preduzeća, pored ostalog i u sporovima koji se vode pred nadležnim sudom, postupajući pri tom protivno interesima službe. Slijedom navedenog i kod okolnosti da je optuženi znao da R.Ć. u spornom vremenskom periodu nije bio zaposlen u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, a da je Upravni odbor preduzeća dana 16.07.2009. godine donio Odluku o razrješenju tadašnjeg v.d. direktora R.Ć. i Odluku o imenovanju novog v.d. direktora JP „Komunalac“ d.o.o. i da je R.Ć. dao izjavu da je saglasan sa odjavom na radnom mjestu v.d. direktora sa 20.07.2009. godine, ovaj sud nalazi da je optuženi preduzimajući inkriminisane radnje postupao suprotno odredbama člana 8. Statuta JP „Komunalac“ (broj 1/09 od 09. mjeseca 2009. godine), te da je bio svjestan da radnjama koje je preduzeo iskorištava svoja ovlaštenja u JP „Komunalac“ d.o.o. Glamoč, radi pribavljanja koristi R.Ć. u visini navedenoj u izreci presude, ali isto tako da je kod njega postojala i volja u vidu htijenja takve posljedice.

U postupku odlučivanja o vrsti krivičnopravne sankcije sud je optuženom S.Š. za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi stava 1. KZ FBiH izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godina, nalazeći da će se sa ovako izrečenom kaznom u cijelosti moći postići svrha kažnjavanja na planu opšte i specijalne prevencije u smislu člana 42. KZ FBiH, kao i svrha krivičnopravnih sankcija u smislu člana 7. istog Zakona. Sud je optuženom maksimalno ublažio kaznu zatvora ispod posebnog zakonskog minimuma (od 3 /tri/ godine) propisane kazne za konkretno krivično djelo, a sve u skladu sa članom 28. stav 2. KZ FBiH, koja odredba predviđa mogućnost blažeg kažnjavanja učinioca za pokušaj krivičnog djela. Pri tome je sud imao u vidu i cijenio kao olakšavajuću okolnost da optuženi do sada nije osuđivan i da je nezaposlen.

Kako iz ličnih podataka koje je o sebi dao optuženi, proizilazi da je on srednjeg imovnog stanja, na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH optuženi se obavezuje da na ime paušalnih troškova ovom sudu plati iznos od 150,00 KM, koji je dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, kao i da naknadi troškove krivičnog postupka, o čijoj visini će prvostepeni sud, na osnovu člana 200. stav 2. ZKP FBiH, odlučiti posebnim rješenjem.

Zapisničar
Armina Kopic, s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Pavlović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.